

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
adresa pro doručování X
zastoupen obecným zmocněncem Ing. L. L.
bytem X
proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**
sídlem Rumjancevova 149/10, 460 01 Liberec

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13,
a ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13.

- III. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, se zamítá.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrálního pracoviště Liberec (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 13. 9. 2021, č. j. OR-324/2021-505-20. Tímto prvostupňovým rozhodnutím nebylo vyhověno nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy zápisu vlastnického práva k podílu ve výši $\frac{1}{4}$ na pozemcích p. č. 3041 a 3042 evidovaných na listu vlastnictví (dále jen „LV“) č. 1206 pro katastrální území Liberec a k podílu ve výši $\frac{1}{2}$ na pozemcích p. č. XA, XB a XC, evidovaných na LV č. X pro katastrální území X s odůvodněním, že se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“). Žalobce zároveň požadoval zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, kterým bylo jako nepřípustné zamítnuto jeho další odvolání proti výše popsánému prvostupňovému rozhodnutí.
2. Ze spisového materiálu katastrálního úřadu vyplynulo, že žalobce podal dne 29. 10. 2020 návrh na opravu chyby v katastru nemovitostí označený jako *Podnět k opravě nepodložených změn v katastru nemovitostí*. Katastrální úřad na základě tohoto podání přezkoumal správnost údajů v katastru nemovitostí podle příslušných listin a dne 25. 5. 2021 vydal oznámení o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí, v němž uvedl, že považuje návrh za nedůvodný ve smyslu § 36 katastrálního zákona.
3. Dne 1. 6. 2021, tedy v 30ti denní lhůtě stanovené v § 36 odst. 4 katastrálního zákona obdržel katastrální úřad nesouhlas žalobce s neprovedením opravy chyby. Doručením nesouhlasu bylo zahájeno správní řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu. Katastrální úřad znovu prověřil zápis v katastru provedený podle příslušných listin, listiny samotné i doručené podklady od účastníků řízení. Rovněž posoudil důvody nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy a rozhodnutím ze dne 13. 9. 2021, č. j. OR-324/2021-505-20, rozhodl tak, že nesouhlasu nevyhověl.
4. Rozhodnutí katastrálního úřadu napadl žalobce odvoláním doručeným katastrálnímu úřadu dne 11. 10. 2021. Žalovaný dospěl k závěru, že odvolání proti rozhodnutí je nedůvodné, neboť nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby ve smyslu § 36 katastrálního zákona, a proto rozhodnutím ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil.

5. Dne 30. 12. 2021 katastrální úřad obdržel další odvolání žalobce proti rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 13. 9. 2021, č. j. OR-324/2021-505-20. Své odvolání žalobce doplnil podáním ze dne 14. 1. 2022. Současně uplatnil námitku podjatosti vůči několika pracovníkům katastrálního úřadu a žalovaného a rovněž obecně proti oběma správním orgánům. Dne 9. 2. 2022 žalobce doručil katastrálnímu úřadu druhé doplnění odvolání, v němž svou argumentaci ještě rozvinul.
6. Žalovaný se ve svém rozhodnutí ze dne 10. 3. 2022 nejprve vyjádřil k podaným námitkám podjatosti. Vzhledem k tomu, že námitka podjatosti byla směřována i proti osobě stojící v čele žalovaného, byla přípisem ze dne 20. 1. 2022, postoupena k rozhodnutí Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu (dále jen „ČÚZK“), jako nadřízenému správnímu orgánu. ČÚZK k námitce podjatosti vznesené vůči řediteli žalovaného žalobci přípisem ze dne 4. 3. 2022 sdělil, že nebyla splněna zákonná podmínka bezodkladnosti uplatnění námitky, proto k ní není třeba přihlídnout a ani není třeba o ní rozhodovat samostatným usnesením. Následně ředitel žalovaného, jako příslušný služebně nadřízený, posoudil námitku podjatosti vznesenou vůči pracovníci žalovaného a dospěl k názoru, že námitka podjatosti byla uplatněna opožděně, a tak jak je formulována, neobsahuje důvody pro vyloučení úřední osoby pro podjatost ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Povinností žalobce bylo sdělit námitku podjatosti bez zbytečného odkladu poté, co se o podjatosti dozvěděl. Žalobce vznesl námitku podjatosti až v doplnění druhého, dle žalovaného nepřipustného, odvolání proti shora popsánému rozhodnutí katastrálního úřadu. Žalobce důvody podjatosti konkrétně nespecifikoval, pouze oznámil, že podal trestní oznámení. S tím však automaticky správní řád vyloučení osob zúčastněných na řízení nespojuje. Žalobci nic nebránilo uplatnit námitku podjatosti již v předcházejícím řízení o odvolání a uvést důvody, které podle jeho subjektivního názoru k podjatosti vedou. To však neučinil.
7. K námitce podjatosti vznesené vůči pracovníkům katastrálního úřadu žalovaný zopakoval, že povinností žalobce bylo sdělit námitku podjatosti bez zbytečného odkladu poté, co se o podjatosti dozvěděl. Žalobce námitku podjatosti uplatnil rovněž až v doplnění druhého odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí katastrálního úřadu. Žalovaný doplnil, že má-li mít rozhodnutí o tom, zda je pracovník správního orgánu vyloučen, smysl, musí předcházet rozhodnutí o věci samé. Rozhodovat o této otázce dodatečně zákon neumožňuje. Žalobce nadto důvody podjatosti konkrétně nespecifikoval, pouze oznámil, že podal trestní oznámení. Závěrem žalovaný zdůraznil, že vyloučena může být toliko konkrétní úřední osoba, nikoliv správní orgán jako celek.
8. Následně se žalovaný k námitce žalobce věnoval otázce doručování. Z obsahu správního spisu zjistil, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručováno přímo žalobci, nikoli jeho zmocněnci, a to v souladu s obsahem ve spisu založené plné moci ze dne 25. 8. 2021, která byla zmocněnci udělena *k zastupování ve věci číslo jednací OR-324/2021-505 vedené Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Liberec a ve všech věcech následujících, které táto věc vyvolá, ve všech věcech vždy v rozsahu všech úkonů, avšak s výjimkou doručování*. Katastrální úřad tedy podle žalovaného nepochybil, když respektoval výše uvedené omezení rozsahu plné moci, a napadené rozhodnutí doručil přímo žalobci, který nebyl pro účely doručování zastoupen. Pochybením by naopak bylo doručení

rozhodnutí pouze zmocněnci. Z důvodu omezení rozsahu plné moci doručoval písemnosti přímo žalobci i žalovaný.

9. Vzhledem k tomu, že žalobci bylo doručováno řádně, přistoupil žalovaný k posouzení včasnosti a přípustnosti podaného odvolání. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 27. 9. 2021 a opakované odvolání katastrální úřad obdržel dne 30. 12. 2021. Žalovaný proto konstatoval, že odvolání bylo katastrálnímu úřadu doručeno po uplynutí odvolací lhůty stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu, opakovaně proti stejnému rozhodnutí, a v době, kdy již o včasném a přípustném odvolání ze dne 11. 10. 2021 žalovaný rozhodl. Toto další odvolání tak nebylo možné považovat za doplnění původně podaného odvolání a žalovaný ho shledal nepřipustným. Jelikož žalovaný odvolání zamítl jako nepřipustné, nezabýval se odvolacími námitkami. Dodal však, že se s totožnými námitkami vypořádal již v rozhodnutí ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13.

II. Žaloba

10. V podané žalobě žalobce namítal nepřezkoumatelnost obou napadených rozhodnutí. Podle žalobce se správní orgány nevyrovnaly s žalobcem uvedenou judikaturou, o kterou opíral své odvolací důvody. Z napadených rozhodnutí tak není možné zjistit, jaké úvahy žalovaného vedly k vydání napadených rozhodnutí.
11. Žalobce rovněž brojil proti způsobu doručování. Na několika případech ilustroval, že byly veškeré listiny doručovány správními orgány přímo jemu a nikoli i jemu zvolenému zástupci. Za vadu řízení považoval skutečnost, že napadená rozhodnutí, stejně jako prvostupňové rozhodnutí, nebyla doručena všem osobám, kterým doručena být měla.
12. V dalším žalobním bodu žalobce namítal, že napadené rozhodnutí ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, bylo vydáno podjatým orgánem. O námitce podjatosti obsažené v odvolání totiž nerozhodl nadřízený orgán, ač tak měl dle judikatury učinit.
13. Ve zbytku žaloby se žalobce obsáhle věnoval judikatuře Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, kterou předesťl již v odvolání, a žalovanému vytýkal, že se k ní nevyjádřil. Dále popsal průběh správního řízení i jemu předcházející způsob přepisu vlastnického práva v katastru nemovitostí. Pro podporu své argumentace navrhoval provedení důkazu spisem Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ve věci sp. zn. 59 Ca 23/2009 a spisem Okresního soudu v Ústí nad Labem ve věci sp. zn. 11 Nc 313/2021.
14. Závěrem žalobce žádal zrušení prvostupňového rozhodnutí i obou napadených rozhodnutí. Dále požadoval žalovaného zavázat právním názorem, podle nějž měla být soudní exekutorka JUDr. Jana Bémová vyzvána k prokázání, že žalobcem vyjmenované listiny jsou opatřeny otiskem exekutorského razítka. Žádal rovněž uložení dalších povinností žalovanému a jmenované soudní exekutorce, jež měly ve své podstatě vést k přepisu vlastnického práva zpět na jeho osobu.

III. Vyjádření žalovaného

15. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že žaloba proti napadenému rozhodnutí ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, je opožděná a navrhol její odmítnutí.
16. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, zopakoval, že odvolání žalobce podané dne 30. 12. 2021 bylo podáno po uplynutí lhůty stanovené § 83 odst. 1 správního řádu, opakovaně proti stejnému rozhodnutí, a v době, kdy již bylo o jiném odvolání žalobce rozhodnuto. Nové odvolání tedy žalovaný shledal nepřipustným.
17. K námitce týkající se nesprávného doručování a rozhodování podjatým orgánem žalovaný odkázal na argumentaci užitou v napadeném rozhodnutí. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dodal, že po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyjádřil ke každé větě uvedené v odvolání. Plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhol, aby soud žalobu zamítl.

IV. Ústní jednání

18. Ve věci se dne 7. 12. 2022 uskutečnilo ústní jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na své argumentaci. Žalobce zdůraznil, že správní orgány nesprávně vyhodnotily plnou moc udělenou žalobcem X a v důsledku toho v průběhu celého správního řízení nesprávně doručovaly. V této souvislosti žalobce odkazoval na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 832/2001. Soud nedoplňoval dokazování v žalobě označeným rozsudkem zdejšího soudu a spisem Okresního soudu v Ústí nad Labem, protože to považoval pro posouzení důvodnosti žaloby za nadbytečné.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
20. Před posouzením vlastních žalobních námitek soud přistoupil ke zkoumání podmínek řízení.
21. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud návrh na zahájení řízení usnesením odmítne, jestliže je opožděný.

22. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
23. Napadené rozhodnutí ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, bylo žalobci doručeno dne 6. 1. 2022 fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. Lhůta pro podání žaloby tedy marně uplynula dne 6. 3. 2022. Žalobu žalobce soudu doručil osobně až dne 13. 5. 2022. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, tedy byla podána opožděně.
24. Na opožděnosti žaloby proti napadenému rozhodnutí ze dne 22. 12. 2021 nemůže ničeho změnit ani žalobcovo tvrzení o nesprávném doručování. Pokud žalobce namítal, že ve správním řízení nebylo doručováno jeho zmocněnci, ale pouze jemu, soud konstatuje, že obdobnou námitkou se zabýval již žalovaný v napadeném rozhodnutí. Podle žalovaného bylo doručováno na základě plné moci ze dne 25. 8. 2021 udělené žalobcem Ing. L. L. Tato plná moc opravňovala zmocněnce zastupovat žalobce ve věci č. j. R-324/2021-505 vedené katastrálním úřadem a ve všech věcech následujících, které tato věc vyvolá, ve všech věcech vždy v rozsahu všech úkonů, avšak s výjimkou doručování. Katastrální úřad i žalovaný se touto plnou mocí řídili a zcela správně zmocněnci nedoručovali. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 832/20 je nepřipadný, neboť tento rozsudek na posuzovanou věc nedopadá. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 As 180/2014-45, uvedl: *„Rozsah zmocnění k určité skupině úkonů nebo pro určitou část řízení ve smyslu § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu lze formulovat negativním výčtem, tedy v plné moci vymezit úkony, na něž se zmocnění nevztahuje s tím, že ke všem ostatním úkonům v řízení je zástupce zmocněn.“* S uvedeným závěrem se zdejší soud zcela ztotožňuje. Vyloučení oprávnění zmocněnce k přejímání písemností je dle § 33 odst. 2 písm. a) s. ř. zásadně možné, přičemž důvody pro zmíněnou výlukou mohou být různé, např. zájem zastupovaného účastníka mít stálý přehled o průběhu řízení.
25. Druhé žalobou napadené rozhodnutí ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, bylo žalobci doručeno dne 15. 3. 2022. S ohledem na to, že žaloba byla soudu doručena osobně dne 13. 5. 2022, jednalo se o včasně podanou žalobu.
26. Námitce žalobce spočívající v nedostatečném vypořádání námítky podjatosti, soud nepřisvědčil. Dle § 14 odst. 3 správního řádu může účastník řízení namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení. Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom plyne, že správní orgán nemá povinnost o námitce rozhodnout usnesením, pokud byla uplatněna opožděně. To neznamená, že by se příslušný správní orgán vůbec neměl zabývat skutečnostmi uvedenými v námitce, postačí však, pokud tak učiní až v rozhodnutí ve věci samé (srov. rozsudky ze dne 30. 1. 2013, č. j. 1 As 89/2010-152, bod 29, ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 As 68/2017-32, bod 23, a ze dne 22. 9. 2020, č. j. 10 As 94/2020-36).

27. Přestože žalobce mohl námitku uplatnit již v řízení před katastrálním úřadem, případně v odvolacím řízení zakončeném rozhodnutím ze dne 22. 12. 2021, neučinil tak. Žalovaný proto nijak nepochybil, pokud se s námitkami vypořádal až v napadeném rozhodnutí ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19. Ze spisového materiálu je nadto zřejmé, že námitka podjatosti vznesená vůči řediteli žalovaného byla před vydáním napadeného rozhodnutí vypořádána nadřízeným orgánem, o čemž byl žalobce informován v přípisu ze dne 4. 3. 2022, č. j. ČÚZK-04256/2022. I v tomto ohledu lze označit postup žalovaného za správný.
28. Namítal-li žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jeho tvrzeními uvedenými v odvolání a zároveň nerespektoval judikaturní závěry přednesené v žalobě, pak je třeba konstatovat, že žalovaný takovou povinnost ve vztahu k napadenému rozhodnutí ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, neměl. Obdobnou situaci se zabýval Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, publ. pod č. 2127/2010 Sb. NSS, v němž uvedl: *„Rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.“* Žalovaný tedy nepochybil, pokud nereagoval na žalobcovy námitky, jež se týkaly věci samotné, a posoudil pouze přípustnost odvolání. Ze stejného důvodu mohl zdejší soud ve vztahu k vypořádání žalobních námitek přezkoumat rozhodnutí žalovaného pouze z hlediska toho, zda bylo odvolání žalobce po právu zamítnuto jako nepřipustné, či zda žalovaný v tomto směru pochybil (srov. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2017, č. j. 7 Azs 295/2017-27). Žádné pochybení v postupu žalovaného však zdejší soud neshledal.
29. Vzhledem k tomu, že soud přezkoumával napadené rozhodnutí pouze z hlediska toho, zda byla žalovaným správně posouzena přípustnost žalobcova odvolání, nemohl žalovaného ani k čemukoliv zavazovat, jak žalobce v žalobě také požadoval.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Z uvedených důvodů shledal soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, opožděnou a v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ji odmítl. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, nepovažoval soud za důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítnul.
31. O náhradě nákladů řízení v případě žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2021, č. j. ZKI LI-O-26/739/2021-13, soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

32. Výrok o náhradě nákladů řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2022, č. j. ZKI LI-O-1/34/2022-19, se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. prosince 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu